

Cartea lui Daniel - Numărul treisprezece

Taina Zilelor de pe Urmă

Jeff Pippenger

2023-12-08

Capitolul doi din Daniel reprezintă al doilea înger din Apocalipsa paisprezece. Ca atare, el reprezintă a doua dintre trei probe, care sunt înfățișate ca o probă alimentară, urmată de o probă vizuală, și care se încheie cu un test de turnesol. Toate aceste trei probe, care sunt de asemenea repere profetice, se regăsesc în solia primului înger din Apocalipsa paisprezece. La fel ca în cazul primului înger din Apocalipsa paisprezece, și capitolul unu din Daniel cuprinde fiecare dintre aceste trei probe.

Al doilea test, sau solia celui de-al doilea înger, începe la sfârșitul primului test. Capitolul doi urmează după capitolul unu. Încheierea celui de-al doilea test dă început celui de-al treilea test, unul imediat după altul. Perioada de timp reprezentată de al doilea test a fost simbolizată prin cei șaptezeci de ani ai captivității lui Daniel, care au început odată cu cucerirea lui Ioiachim și s-au încheiat la decretul lui Cyrus. Pe măsură ce sfârșitul acelor șaptezeci de ani se apropia, Daniel a recunoscut, prin Cuvântul profetic al lui Dumnezeu, că sfârșitul era pe punctul de a veni.

În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care a fost pus împărat peste împărăția haldeilor, în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți numărul anilor despre care venise cuvântul Domnului către prorocul Ieremia, că avea să se împlinească șaptezeci de ani ai pustiirilor Ierusalimului. Daniel 9:1, 2.

Daniel reprezintă poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care recunoaște semnificația simbolică a celor șaptezeci de ani de captivitate, iar această recunoaștere are loc cu puțin înainte ca cei șaptezeci de ani simbolici să se încheie. Poporul lui Dumnezeu a înțeles în mod corect captivitatea de șaptezeci de ani, însă ceea ce reprezintă Daniel este înțelegerea că acei șaptezeci de ani reprezintă perioada profetică de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală. Pentru Daniel, acei ani s-au încheiat la decretul lui Cyrus, care în zilele de pe urmă reprezintă legea duminicală în Statele Unite.

Cu puțin înainte de legea duminicală, poporul lui Dumnezeu este trezit la înțelegerea profetică reprezentată de cei șaptezeci de ani simbolici. Acei ani simbolici au început cu Ioiachim, care reprezintă 11 septembrie 2001, când, odată cu venirea islamului celei de-a treia Vai, îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât și a anunțat căderea Babilonului. Căderea Babilonului reprezintă solia celui de-al doilea înger, iar la 11 septembrie 2001 a început a doua perioadă de punere la probă pentru aceia care au mâncat cărticica ascunsă care se afla în mâna îngerului. Acea perioadă, reprezentată de cei șaptezeci de ani simbolici, continuă până la legea duminicală.

Pe măsură ce sfârșitul se apropie, așa cum este prefigurată prin Daniel în primul an al lui Darius, poporul lui Dumnezeu este trezit la încercarea icoanei fiarei. Ei au înțeles mai înainte unele dintre

adevărurile asociate cu încercarea icoanei fiarei, dar partea pe care ajung să o înțeleagă chiar înainte de încheierea perioadei profetice a celui de-al doilea înger a fost ascunsă în întuneric. Așa cum Daniel a studiat Cuvântul profetic al lui Dumnezeu și apoi a devenit conștient de însemnătatea celor șaptezeci de ani, el a fost condus la rugăciune, tot așa cum fusese condus la rugăciune atunci când a devenit conștient de amenințarea de viață și de moarte a lui Nebucadnețar cu privire la visul icoanei sale. În capitolul nouă din Daniel, ca și în capitolul doi din Daniel, pe când Daniel se ruga, a primit lumină profetică.

Da, pe când vorbeam eu în rugăciune, omul Gabriel, pe care-l văzusem mai înainte în vedenie, venind în zbor iute, m-a atins pe la vremea jertfei de seară. El m-a înștiințat, a vorbit cu mine și a zis: „Daniele, am venit acum ca să-ți dau pricepere și înțelegere.” Daniel 9:21, 22.

„Îndemânarea și pricepera” date lui Daniel pe când se ruga se armonizează cu rugăciunea lui din capitolul doi.

Atunci Daniel s-a dus în casa lui și a făcut cunoscut lucrul acesta lui Hanania, lui Mișael și lui Azaria, tovarășii săi, ca să ceară îndurare de la Dumnezeul cerului cu privire la taina aceasta, pentru ca Daniel și însoțitorii lui să nu piară împreună cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. Atunci taina i-a fost descoperită lui Daniel într-o vedenie de noapte. Atunci Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerului. Daniel 2:17–19.

Rând peste rând, cele două rugăciuni ale lui Daniel sunt aceeași rugăciune. Amândouă sunt rostite în timpul istoriei care reprezintă în mod simbolic proba vizuală a celui de-al doilea înger, care se desfășoară între 11 septembrie 2001 și legea duminicală care va veni în curând. Având înaintea amenințarea iminentă cu moartea din partea lui Nebucadnețar și cunoașterea profetică atât a celor șaptezeci de ani ai lui Ieremia, cât și a jurământului celor șapte vremi al lui Moise, Daniel rostește rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase, cerând totodată ca Dumnezeu să-i descopere taina profetică finală a profeției biblice. Taina pe care Ioan o identifică drept Descoperirea lui Isus Hristos.

În capitolul nouă, Daniel se află la punctul de tranziție dintre două împărății. Babilonul tocmai a căzut înaintea mezilor și perșilor, căci este anul întâi al lui Darius, așezând astfel poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă în punctul de tranziție marcat atât în mișcarea primului înger, cât și în mișcarea celui de-al treilea înger.

Mișcarea milerită filadelfiană a trecut în Laodicea în anul 1856, iar mișcarea laodiceană a Future for America trece în mișcarea filadelfiană la sfârșitul celor trei zile și jumătate în care a stat moartă pe uliță, în Apocalipsa capitolul unsprezece. Încercarea în care a eșuat mișcarea filadelfiană a mileriților din 1856 până în 1863 a fost în legătură cu doctrina „celor șapte vremi”.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵਜੋਂ Future for America ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ-ਵੱਖਰੀ ਹੋਈ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ, ਅਤੇ ਫਰਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਚਿਕਾਰਲੇ ਸੰਕਰਾਂਤੀਕਾਲ ਵੱਚਿ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਲਿਾਂ, ਜਸਿ ਨੂੰ ਕੁਰੁਸ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਚੀਨ੍ਹਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਮੂਸਾ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦਾ

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਸ ਸੰਕਰਾਂਤੀਕਾਲ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਪਹਲੀ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਚਿ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਚਿ ਵੀ, ਚੰਨ੍ਹਤਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

„Tajna” koja je otkrivena Danielu jest otkrivenje Nabukodonozorova kipa. „Tajna” Nabukodonozorova kipa u posljednjim danima jest da on predstavlja osam kraljevstava, a ne četiri. U prethodnim člancima koji se nalaze u kategoriji „Osmi je od Sedmorice“ ta je istina već iznesena. Unutar te tajne nalazi se otkrivenje točke prijelaza kada dolazi osmi, koji je od sedmorice. „Tajna” Nabukodonozorova kipa potvrđuje je uskrsnuća roga istinskog protestantizma i roga republikanizma. Oba ta uskrsnuća potvrđuju da je svaki rog osmi, ali da je od sedmorice; a prijelaz od šestoga k osmome kod obaju rogova zbiva se u proročkom kontekstu kušnje povezane s Mojsijevih „sedam vremena“. Taj se prijelaz odvija, kako ga predstavlja Daniel, neposredno prije Kirova proglašenja, koji predstavlja dekret o nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama. Zatim se, pri nedjeljnom zakonu, u brzim pokretima, smrtonosna rana papinstva iscjeljuje dok papinstvo postaje osma glava koja je od sedmorice, dok i ono prolazi kroz proročki prijelaz, kako je prikazano Nabukodonozorovim kipom u Danielu, drugom poglavlju.

De aceea, Daniel a intrat la Arioh, pe care împăratul îl rânduse să-i nimicească pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit astfel: „Nu-i nimici pe înțelepții Babilonului; du-mă înaintea împăratului și îi voi face cunoscută împăratului tâlcuirea.” Atunci Arioh l-a adus în grabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit astfel: „Am găsit un om dintre robii lui Iuda, care îi va face cunoscută împăratului tâlcuirea.” Împăratul a răspuns și i-a zis lui Daniel, al cărui nume era Beltșatar: „Ești tu în stare să-mi faci cunoscut visul pe care l-am văzut și tâlcuirea lui?” Daniel 2:24–26.

După ce lui Daniel i-a fost descoperită taina, sunt menționate amândouă numele lui, arătând că el îi reprezintă pe cei din poporul legământului, care, în zilele de pe urmă, tocmai au trecut în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. El manifestă caracterul slujitorului lui Dumnezeu, cerând ca nimeni să nu fie ucis din pricina neputinței lor de a înțelege „taina”. Caracterul său este pus în contrast cu cel al lui Arioh, un slujitor al lui Nebucadnețar, care caută să primească merit înaintea împăratului pentru găsirea lui Daniel. Apoi Daniel arată deosebirea dintre adevărata manifestare profetică și aceea a înțelepților Babilonului, atunci când răspunde la întrebarea lui Nebucadnețar printr-o întrebare și apoi, spre deosebire de Arioh, nu se folosește de înțelegerea „tainei” pentru a se promova pe sine, ci, dimpotrivă, Îl înalță pe Dumnezeul cerului.

Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: Taina pe care a cerut-o împăratul nu pot s-o facă cunoscută împăratului nici înțelepții, nici astrologii, nici vrăjitorii, nici ghicitorii; dar este un Dumnezeu în ceruri care descoperă tainele și face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce va fi în zilele de pe urmă. Visul tău și vedeniile capului tău, pe patul tău, sunt acestea. Daniel 2:27, 28.

Daniel începe prezentarea „tainei”, identificând-o drept o „taină” care explică ceea ce va fi în zilele de pe urmă. Taina istoriei ascunse a celor șapte tunete identifică ceea ce va fi în zilele de pe urmă. Chipul lui Nebucadnețar este un element al tainei pentru zilele de pe urmă, care este desigilată chiar înainte de închiderea timpului de probă. Ea este descoperită chiar înainte de închiderea timpului de probă, în timpul de tranziție când ambele coarne ale fiarei pământului devin al optulea,

Soră White ne informează că cărțile lui Daniel și Apocalipsa se completează reciproc, iar cuvântul „completează”, pe care îl folosește, înseamnă a aduce la desăvârșire. La sfârșitul lunii iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze Descoperirea lui Isus Hristos, așa cum făgăduise că va face chiar înainte de închiderea timpului de probă. Procedând astfel, El a identificat adevăruri biblice care fuseseră înțelese corect mai înainte, dar care acum urmau să fie înțelese în cadrul contextului zilelor din urmă.

Una de esas verdades es la de los dos testigos de Apocalipsis once. Otra es la historia que constituye el cumplimiento perfecto de los “siete truenos” de Apocalipsis diez. Él ha sacado a la luz verdades procedentes de las sagradas líneas de reforma que hablan del chasco del 18 de julio de 2020. Ha utilizado los cuatro hitos que se hallan en cada una de las sagradas líneas de reforma, los cuales ilustran la historia del fortalecimiento del primer mensaje hasta el juicio, de una manera que hasta ahora nunca había sido reconocida. Daniel capítulo dos lleva muchos de estos conceptos a la perfección, aunque estas profundas verdades permanecen ocultas en tinieblas para quienes rehúsan comer la metodología identificada como Alfa y Omega.

În încheierea acestui studiu al capitolului doi din Daniel, vom rezuma și vom corela unele dintre adevărurile și reperele care sunt aduse la desăvârșire prin capitolul doi din Daniel. Procedând astfel, identificăm faptul că taina care i-a fost descoperită lui Daniel în vedenia de noapte reprezintă tocmai aceste adevăruri.

Vom expune rezumatul și concluzia în articolul următor.

„Domnul are mijloacele Sale rânduite pentru a-i întâmpina pe oameni în rătăcirile și abaterile lor. Solii Săi sunt trimiși să poarte o mărturie lămurită, pentru a-i trezi din starea lor de somnolență și pentru a deschide înțelegerii lor prețioasele cuvinte ale vieții, Sfintele Scripturi. Acești oameni nu trebuie să fie doar predicatori, ci slujitori, purtători de lumină, străjeri credincioși, care vor vedea primejdia ce amenință și vor avertiza poporul. Ei trebuie să semene cu Hristos în zelul lor stăruitor, în tactul lor chibzuit, în eforturile lor personale — pe scurt, în întreaga lor slujire. Ei trebuie să aibă o legătură vie cu Dumnezeu și să ajungă atât de familiarizați cu profețiile și cu lecțiile practice ale Vechiului și Noului Testament, încât să poată scoate din tezaurul Cuvântului lui Dumnezeu lucruri noi și vechi.” Mărturie, volumul 5, 251.